

N:o 206.

Af herr **F. W. Metzén**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utfärdande af föreskrift för åtskilliga embets- och tjänstemän att anslå vissa mottagningstider.

Man förspörjer stundom, särdeles å landet, en klagan öfver svårigheten att kunna anträffa åtskilliga embets- och tjänstemän, då dessa i tjänsteärenden sökas, och får väl en sådan klagan anses icke alldeles obefogad. Då en person uppoftat mycken tid genom att förnyade gånger förgäfvades söka den tjänsteman, han i ett eller annat afseende varit nödsakad att sammanträffa med, så må man ej undra på, om detta skall uppväcka missnöje, isynnerhet om en längre resa, möjligen äfven förenad med kostnader, måste flera gånger företagas, innan man slutligen lyckas anträffa ifrågavarande tjänsteman. Och likväl, tror jag, skulle detta lätt kunna undvikas och mycket obehag den sökande besparas endast genom något ringa tillmötesgående å vederbörande embets- och tjänstemäns sida. Dertill behöfves blott, att dessa senare i sina hem eller å sina respektive embetsrum vissa timmar någon dag i veckan vore till finnandes, samt att allmänheten härom på lämpligt sätt underrättades. Detta, efter hvad jag har mig bekant, iakttages redan nu af en och annan, men dock långt ifrån af det stora flertalet. Och den åtgärd i detta hänseende, som åtskillige sålunda funnit skäligen vidtaga, borde i allmänhetens intresse vara, icke enstaka undantag, utan allmän regel. Enligt mitt förmenande skulle mitt förslag, om det antages, vara till fördel äfven för embetsmännen sjelfva, hvilka då derigenom icke skulle, såsom nu är fallet, å snart sagdt alla dagar och tider besvaras med besök, som mången gång torde vara synnerligen olägliga.

Bih. till Riksd. Prot. 1890. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 33 Häft.

De embetsmän, som här åsyftas, äro magistratspersoner i städerna samt domare, kronofogdar och häradsskrifvare å landet. Nu är jag visserligen för min del mycket tveksam, huruvida hvad jag här tagit mig friheten föreslå kan dessa tjänstemän äläggas, men tror dock, att redan mycket vore vunnet, om åtminstone en uppmaning i nu nämnda syfte till dem från vederbörande utginge.

Derför vågar jag härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes föreskrifva eller, om så ej ske kan, uppmana så väl magistratspersoner i städerna som ock domare, kronofogdar och häradsskrifvare å landet att låta kungöra, hvilka dagar och timmar samt hvarest de i tjänsteärenden kunna vara för allmänheten tillgängliga, derest icke tillfälligt hinder någon gång förefinnes.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 25 februari 1890.

F. W. Metzén.
